

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte: Timofti Vladimir
Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Uzun Vasilii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020, în cauza penală în privința lui

Uzun Vasilii xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.02.2019 – 30.12.2019;

Instanța de apel: 21.01.2020 – 26.05.2020;

Instanța de recurs: 29.07.2020 – 16.12.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr Lunga) din 30 decembrie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, inculpatul Uzun Vasilii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Uzun Vasilii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (un) an.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință a fost adăugată integral partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite conform sentinței Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, lui Uzun Vasilii fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 6 luni, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru perioada de probațiune de 1 an, cu privarea de dreptul de a conduce

mijloace de transport pe un termen de 1 an, 11 luni și 5 zile, aceasta urmând a fi executată de sine stătător în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal.

A fost admisă cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, fiind dispusă încasarea de la inculpatul Uzun Vasiliu în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 51 lei, 50 bani pentru efectuarea acțiunilor procedurale pe această cauză penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că inculpatul Uzun Vasiliu, la data de 31 decembrie 2018, aproximativ la ora 02:45, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani prin sentința Judecătorei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, și fiind stopat de către colaboratorii de poliție lângă casa cu xxxxx, conducând automobilul de model Audi A4 nr. de înmatriculare bulgăresc xxxxx, în încălcarea pct. 11 lit. j) din Hotărârea Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere nr. 357 din 13.05.2009 care îl obligă pe conducătorul mijlocului de transport la cerința colaboratorului de poliție de a trece procedura de testare alcoolscoptică și în cele din urmă a examenului medical de recoltare a probelor biologice (sângelui) în vederea constatării stării de ebrietate, a substanțelor narcotice sau medicamentelor cu un efect similar a refuzat de a trece procedura de testare alcoolscoptică prin ignorarea cerințelor colaboratorilor de poliție.

Acțiunile inculpatului Uzun Vasiliu au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Uzun Vasiliu pentru fapta comisă prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a-i stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită să fie adăugată integral partea neexecutată a pedepsei complementare aplicate prin sentința Judecătorei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, urmând ca lui Uzun Vasiliu să-i fie stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an 11 luni și 14 zile.

În motivarea cererii de apel a indicat că pedeapsa aplicată inculpatului Uzun Vasiliu nu poate asigura atingerea scopul acesteia, întrucât este numită fără a lua în calcul datele care caracterizează persoana inculpatului. Prima instanță nu a luat în considerație că inculpatul Uzun Vasiliu a fost judecat anterior pentru săvârșirea unei infracțiuni analogice intenționate în domeniul transportului, cu antecedente penale

nestinse (recidiva infracțiunii), este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de trei ani, și cu toate acestea a comis din nou o infracțiune intenționată, aflându-se în stare de ebrietate.

Mai mult, prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpatului Uzun Vasiliu anterior, pentru comiterea unei infracțiuni analogice, i-a fost aplicată o pedeapsă non privativă de libertate care, însă, nu a atins scopul de corectare a acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința în partea individualizării pedepsei penale cu rejudecarea cauzei și cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

lui Uzun Vasiliu, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 4 (patru) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată total, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, lui Uzun Vasiliu fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 4 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, 6 luni și 8 zile, aceasta urmând a fi executată de sine stătător în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Analizând argumentele apelului declarat de către procuror, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. 2, 61, 75 Cod penal, conchizând că prima instanță greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

În acest sens instanța de apel a reținut, că inculpatul Uzun Vasiliu are antecedente penale nestinse în partea pedepsei complementare (f.d. 27, 29-30, 31-39), nu a făcut concluziile necesare, nu s-a corectat și a comis repetat, într-o perioadă scurtă de timp infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, totodată pedepsele stabilite anterior nefiind executate integral (f.d. 41), prin caracteristica din primăria s. Gaidar cu nr. 10 din 10 ianuarie 2019 și nota informativă a șefului PP xxxxx se caracterizează satisfăcător (f.d. 46, 47), nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d. 25, 26).

Instanța de apel a constatat că pedeapsa aplicată în privința inculpatului Uzun Vasiliu prin sentința anterioară, pentru săvârșirea unei fapte analogice, nu a atins unul din scopurile principale ale pedepsei - de corectare a celui vinovat.

Totodată, caracterul și periodicitatea infracțiunilor din categoria nominalizată mai sus comise de Uzun Vasiliu semnifică o încălcare grosolană de către inculpat a ordinii publice stabilite într-o societate democratică.

Având în vedere că prima instanță corect a stabilit că reeducarea inculpatului poate fi realizată doar prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-i aplica inculpatului Uzun Vasilii pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont de faptul, că prin sentința Judecătoreiei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, Uzun Vasilii a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, care a devenit irevocabilă din data de 04 decembrie 2018 (f. d. 31-39). Pedeapsa principală numită în baza sentinței nominalizate sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității a fost executată. Însă, pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, nu era stinsă la momentul săvârșirii de către inculpat a unei noi infracțiuni, fapt confirmat prin răspunsul șefului Biroului de Probațiune Ceadâr-Lunga din 31 ianuarie 2019 (f. d. 54).

A mai menționat instanța de apel, că termenul pedepsei complementare se calculează de la data devenirii irevocabile a hotărârii judecătorești. Totodată în cazul comiterii de către persoană a unei noi infracțiuni executarea pedepsei suplimentare nu se stopează. Sentința Judecătoreiei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, prin care lui Uzun Vasilii în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a devenit irevocabilă din data de 04 decembrie 2018 (f. d. 31-39). Așadar, începerea executării termenului de pedeapsă complementară conform prevederilor art. 65 alin. (4) Cod penal, urmează a fi calculat din data de 04 decembrie 2018, iar finisarea acestui termen urmează a fi considerată data de 04 decembrie 2021. Or, luând în calcul că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel s-a constatat că inculpatul Uzun Vasilii a executat parțial pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoreiei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, respectiv partea neexecutată a pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport la momentul emiterii deciziei, adică la data de 26 mai 2020 a constituit 1 an 6 luni și 8 zile.

5. Inculpatul Uzun Vasilii a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

Invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, recurentul consideră că instanța de apel greșit a concluzionat că

inculpatul nu poate fi corectat prin aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată a executării acesteia. Pe când prima instanță corect a apreciat că aplicarea art. 90 Cod penal, va putea contribui la reeducarea inculpatului și realizarea scopului legii penale.

Susține că după pronunțarea sentinței, el a lucrat și nu a mai avut încălcări ale legii. Prima instanță corect a stabilit că el nu prezintă pericol pentru societate și poate fi corectat fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului dedus judecății, se atestă că inculpatul critică decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În esență, argumentele recurentului se axează pe dezacordul cu excluderea de către instanța de apel a prevederilor art. 90 Cod penal, considerând că instanța nu a ținut cont de faptul că cauza penală a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care în opinia acestuia serveau temei de a dispune suspendarea condiționată a executării acesteia, așa cum de altfel a procedat prima instanță.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând

cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

După cum se constată în speță, instanța de apel a ajuns la concluzia casării sentinței în latura penală, în partea individualizării pedepsei, stabilindu-i inculpatului Uzun Vasilii, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii pe termen de 4 (patru) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată total, partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, lui Uzun Vasilii fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 4 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, 6 luni și 8 zile, aceasta urmând a fi executată de sine stătător în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) Cod penal. În rest, sentința fiind menținută.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având

deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal reține că instanța de apel la stabilirea pedepsei a luat în considerație căința sinceră a inculpatului cu privire la acțiunile săvârșite, care recunoscând vinovăția a solicitat examinarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Însă temei de a considera că inculpatul Uzun Vasilii nu poate fi corectat prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei, a servit faptul, că inculpatul fiind condamnat prin sentința Judecătorei Comrat (sediul Ceadâr-Lunga) din 16 noiembrie 2018, în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, la scurt timp după aceasta, adică la 31 decembrie 2018 a săvârșit din nou o infracțiune din domeniul transporturilor prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fapt ce dovedește că Uzun Vasilii nu a conștientizat faptele săvârșite și nu a purces pe calea corijării.

Prin urmare, nu pot fi reținute alegațiile inculpatului cu privire la necesitatea dispunerii suspendării condiționate a executării pedepsei, deoarece instanța de apel corect a ajuns la concluzia că corectarea lui Uzun Vasilii va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, stabilită în concordanță cu rigorile impuse de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În susținerea acestei concluzii instanța de recurs punctează că instanța de apel corect a ținut cont la stabilirea pedepsei de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare, de impactul social negativ al acțiunilor inculpatului, de personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, și care beneficiind de o pedeapsă neprivativă de libertate, nu a mers pe calea corijării și din nou a săvârșit o infracțiune din domeniul transporturilor.

Prin urmare, instanța de recurs constată că argumentele invocate de recurent cu privire la necesitatea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite inculpatului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Având în vedere cele menționate, Colegiul penal constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În consecință, instanța de recurs concluzionează că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat, iar potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul *Uzun Vasilii* ~~xxxxx~~, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 ianuarie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor